25/07/15 ಪ್ರಾತಃಮುರುಳಿ ಓಂಶಾಂತಿ "ಬಾಪ್‌ದಾದಾ" ಮಧುಬನ

"ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ- ಸದಾ ನಮಗೆ ಯಾರು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿರಿ, ಇದೂ ಸಹ ಮನ್ಮನಾಭವವಾಗಿದೆ, ನಿಮಗೆ ಖುಷಿಯಿದೆ- ನಾವು ನೆನ್ನೆಯ ದಿನ ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದೆವು ಇಂದು ಪಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರಾಗುತ್ತೇವೆ"

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಭಾಗ್ಯವು ತೆರೆಯುವ ಆಧಾರವೇನಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ನಿಶ್ಚಯ. ಒಂದುವೇಳೆ ಭಾಗ್ಯವು ತೆರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ತಡವಾದರೆ ಅವರು ಪುರುಷಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕುಂಟುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಿಶ್ಚಯಬುದ್ಧಿಯವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿದ್ದರೆ ಹಿಂದುಳಿದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ನಿಶ್ಚಯಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತಂದೆಯ ಕಡೆ ಓಡಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಓಂಶಾಂತಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಓದಿ ಏನಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು- ನಾವು ಸತ್ಯಯುಗ, ಪಾರಸಪುರಿಯ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಈ ದೇಹದ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವೀಗ ಪಾರಸಪುರಿಯ ಮಾಲೀಕರು ಪಾರಸನಾಥರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇಡೀ ದಿನ ಈ ಖುಷಿಯಿರಲಿ. ಪಾರಸಪುರಿಯೆಂದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಚಿನ್ನ-ಬೆಳ್ಳಿಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಕಲ್ಲು, ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಮನೆಗಳಾಗಿವೆ. ನೀವೀಗ ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರಿಂದ ಪಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಯಾವಾಗ ಪಾರಸನಾಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ತಂದೆಯು ಬರುವರೋ ಆಗಲೇ ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಾರಸಬುದ್ಧಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವರಲ್ಲವೆ. ನೀವಿಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ, ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯು ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡಶಾಲೆಯು ಮತ್ತ್ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಶಾಲೆಯಿಂದ ನೀವು ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಖುಷಿಯಿರಬೇಕು! ಇದು ಕಲ್ಲಿನ ಪುರಿಯಿಂದ ಪಾರಸಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಸಂಗಮಯುಗವಾಗಿದೆ. ನೆನ್ನೆ ನೀವು ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಇಂದು ಪಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಈ ಮಾತು ಸದಾ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದರೂ ಸಹ ಮನ್ಮನಾಭವವೇ ಆಗಿದೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಓದಿಸಲು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಈಗ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬಂದೇಬಿಟ್ಟರೆಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ- ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕನಂತೂ ಸ್ವಯಂ ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಭಗವಂತನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಕಲ್ಪದ ಮೊದಲೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ವಿನಾಶಕಾಲೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯೆಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮದು ವಿನಾಶಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಬುದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ನೀವೀಗ ಪಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅಂದಾಗ ಇಂತಹ ಯಾವುದಾದರೂ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಬೇಗನೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿರಲಿ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅನೇಕರನ್ನು ಕರೆತರುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಶಿವತಂದೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಓದಿಸಬಹುದು! ಹೇಗೆ ಬರಬಹುದು! ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಂದಿ ಸೇವಾಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ, ನಿಶ್ಚಯಬುದ್ಧಿಯಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಶಿವಭಗವಾನುವಾಚ- ಶಿವನೇ ಎಲ್ಲರ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಎಲ್ಲರ ತಂದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವರೇ? ಇದರಲ್ಲಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗುವ ಮಾತಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದೃಷ್ಟವು ತಡವಾಗಿ ತೆರೆಯುವುದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವರು ಕುಂಟುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಡಿಮೆ ಓದುವವರಿಗೆ ಇವರು ಕುಂಟುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಶಯಬುದ್ಧಿಯವರು ಹಿಂದುಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಿಶ್ಚಯಬುದ್ಧಿಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದುವವರು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಓಟವನ್ನು ಓಡುತ್ತಾ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಹುಬೇಗನೆ ಶಿವತಂದೆಯಬಳಿ ಓಡಿಸುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಇಲ್ಲಿರುವಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಬಾಣವು ನಾಟುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಹೊರಗಡೆ ಹೋದಾಗ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನದ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅದರ ನಶೆಯೇರಬೇಕಲ್ಲವೆ ಆದರೆ ಏರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾಮೃತದ ಪಾನ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ ನಂತರ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ- ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಪತಿತ-ಪಾವನ, ಸದ್ಗತಿದಾತ, ಮುಕ್ತಿದಾತನು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತಿನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳೇ ನೀವೂ ಸಹ ಪೂರ್ಣ ಸಾಗರರಾಗಿ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜ್ಞಾನವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ನೀವು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶಿವತಂದೆಗೆ ದೇಹದ ನಶೆಯಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ನಾನಂತೂ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ, ನಿಮಗೂ ಸಹ ಈ ದೇಹವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ನಶೆ (ಅಭಿಮಾನ) ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ವಸ್ತುವೆಂದು ಶಿವತಂದೆಯು

ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಲೋನ್ ಆಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಲೋನ್ ಆಗಿ ಪಡೆದಿರುವ ವಸ್ತು ತನ್ನದು ಹೇಗಾಯಿತು? ನಾನು ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಸೇವಾರ್ಥವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ,ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನ ಮಾಡಲು ಓಡೋಡಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಯಜ್ಞ, ತಪ, ದಾನ-ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಗೆ ಸಿಗುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಯಾವುದಾದರೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಬರುವರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯಂತೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರದರ್ಶನಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಿ- ಸತ್ಯಯುಗ, ತ್ರೇತಾಯುಗದ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ 2500 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಖರವಾಗಿದೆ. ಸೂರ್ಯವಂಶಿಯರ ನಂತರ ಚಂದ್ರವಂಶಿಯರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದರನಂತರ ರಾವಣರಾಜ್ಯವು ಆರಂಭವಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿ. ಆಗಿನಿಂದ ಭಾರತವು ಪತಿತವಾಗಲಾರಂಭಿಸಿತು. ದ್ವಾಪರ-ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾವಣರಾಜ್ಯವಾಯಿತು. ತಿಥಿ-ತಾರೀಖನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಗಮಯುಗವನ್ನಿಡಿ. ರಥಿಯೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಈ ರಥದಲ್ಲಿ (ಬ್ರಹ್ಮಾ) ಪ್ರವೇಶವಾಗಿ ತಂದೆಯು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಇದನ್ನು ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜಧಾನಿಯು ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ಮನೆತನಗಳು ಹದ್ದಿನವಾಗಿವೆ. ಇದು ಬೇಹದ್ದಿನದಾಗಿದೆ. ಈ ಬೇಹದ್ದಿನ ಚರಿತ್ರೆ-ಭೂಗೋಳವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸಂಗಮಯುಗವಾಗಿದೆ ನಂತರ ದೈವೀರಾಜ್ಯವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಲ್ಲಿನಪುರಿ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿನಾಶವಾಗುವುದಿದೆ. ವಿನಾಶವಾಗದಿದ್ದರೆ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವು ಹೇಗಾಗುವುದು? ನವದೆಹಲಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನವದೆಹಲಿಯು ಯಾವಾಗ ಆಗುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೊಸದೆಹಲಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಜಮುನಾನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಮಹಲುಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಗಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿರುವುದೋ ಆಗ ಹೊಸದೆಹಲಿ, ಪಾರಸಪುರಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸರಾಜ್ಯವಂತೂ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾಟಕವು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ಮರೆತುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರ್ಯಾರು ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನಾದರೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಂತೂ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನೀವೂ ಸಹ ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನೀವು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಆತ್ಮೀಯ ಸಮಾಜ ಸೇವಕರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಉಳಿದೆಲ್ಲರೂ ಸ್ಥೂಲ ಸಮಾಜ ಸೇವಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಆತ್ಮರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಿ- ಆತ್ಮವೇ ಓದುತ್ತದೆ, ಶರೀರವು ಓದುತ್ತದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಆತ್ಮವೇ ಈ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಓದುತ್ತದೆಯೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಾನಾತ್ಮನು ವಕೀಲನಾಗುತ್ತೇನೆ, ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸ್ಕಾರವೂ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ ನಂತರ ಬಂದು ಹೊಸರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಹೇಗೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿಯು ನಡೆದಿತ್ತೋ ಅದೇರೀತಿ ಆರಂಭವಾಗುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಾತೇನೆಂದರೆ ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಬರಬೇಡಿ. ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ, ಯಾವುದೇ ವಿಕರ್ಮ ಮಾಡಬೇಡಿ. ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಿ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಒಂದು ವಿಕರ್ಮದ ಹೊರೆಯು ನೂರುಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಬಿಡುವುದು. ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮೂಳೆಗಳು ಪುಡಿ-ಪುಡಿಯಾಗುತ್ತವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಕಾರವು ಕಾಮ ಆಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಆಗ ಅವರನ್ನು ಹೊಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಇದೇನೂ ಕೇಳುವ ಮಾತಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಅತಿಚಿಕ್ಕದಾದ ನಯಾಪೈಸೆಯ ಪಾಪವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರದ ಪಾಪವಿದೆ, ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಭಸ್ಮಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ತಂದೆಯು ಪಾವನರಾಗುವ ಸಹಜ ಉಪಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಿಂದ ಪಾವನರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಭಗವಾನುವಾಚ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ- ನೀವಾತ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತ್ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರು ಹೀಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಂತೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಶರೀರವೆಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಗಾಯನವೂ ಇದೆ, ಆತ್ಮಗಳು ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಮೇಳವಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸದ್ದುಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಇದು ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿದೆ, ದೂರ-ದೂರದಿಂದ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ನಿಶ್ಚಯಬುದ್ಧಿಯವರಿಗೆ ಮುಂದೆಹೋದಂತೆ ಬಹಳ ಸೆಳೆತವಾಗುವುದು. ಈಗಿನ್ನೂ ಯಾರಿಗೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಕರ್ಷಣೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಮನೆಯು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮನೆಯು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದು. ಮಕ್ಕಳೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವರು. ಮನೆಗೆ ತಲುಪುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಖುಷಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಸ್ತ್ರೀ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವರು ನಂತರ ಮಕ್ಕಳು, ಮರಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲರೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವರು. ನಿಮಗಂತೂ ಇದೇ ನೆನಪು ಬರುವುದು- ನಾವು ಈಗ ಮನೆಗೆ (ಪರಮಧಾಮ) ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಮಕ್ಕಳೇ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಡಬಲ್ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಂತಿಧಾಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ನಂತರ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ

ಕೇವಲ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮನ್ಮನಾಭವ. ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ತಂದೆಯು ನೀವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ನಯನಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಸೊಳ್ಳೆಗಳ ಗುಂಪು ಹಾರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ನೀವಾತ್ಮಗಳೂ ಸಹ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಈ ರೀತಿ ಹೋಗುವಿರಿ. ಪಾವನರಾಗಲು ನೀವು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಮನೆಯನ್ನಲ್ಲ.

ತಂದೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಬಡಮಕ್ಕಳಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಬಡವರ ಬಂಧುವಲ್ಲವೆ. ನೀವೂ ಸಹ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೀಸ್ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಅದೇರೀತಿ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಾನೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ (ಭಾರತಕ್ಕೆ)ಗೆ ಬಂದು ಪಾರಸಪುರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಂತೂ ಇದು ನರಕ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೀಳಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೊಸದೆಹಲಿ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವೂ ನಿಮ್ಮದಾಗಿರುವುದು. ನಾವು ಪುನಃ ನಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಹೇಗೆ ಕಲ್ಪದ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ್ದೆವು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ನಶೆಯೇರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇಂತಿಂತಹ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದೇನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವೇ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ, ಅಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ನೀವು ಮಹಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸತೊಡಗುತ್ತೀರಿ ಏಕೆಂದರೆ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಆ ಪಾತ್ರವು ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರವು ಕೇವಲ ಓದುವುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗ್ಗೀಗೆ ನಾವು ಮಹಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ತಾನಾಗಿಯೇ ಹೊಳೆಯುವುದು. ಹೇಗೆ ಕಲ್ಪದ ಹಿಂದೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಿರೋ ಅದೇರೀತಿ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಆತ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಎಲ್ಲವೂ ನಿಗಧಿಯಾಗಿದೆ. ನೀವು ಅದೇ ಮಹಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೀರಿ ಯಾವ ಮಹಲುಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪಾಂತರವೂ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೊಸಬರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ- ನಾವು ಬರುತ್ತೇವೆ, ಹೊಸ-ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಿಫ್ರೆಷ್ ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಹೊಸ-ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತವೆ, ಅದೂ ಸಹ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗಧಿಯಾಗಿದೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ನಾನು ಎತ್ತಿನ (ರಥ) ಮೇಲೆ ಸದಾ ಸವಾರಿ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತೇನೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸುಖವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನಂತೂ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಿಸಲು ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಸದಾ ಎತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೇ ಇರುತ್ತೇನೆ ಎಂದಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ-ಹಗಲು ಎತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಕೇವಲ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು-ಬರುವುದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸದಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಯಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಓದಿಸಲು ಎಷ್ಟು ದೂರದಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲವೆ. ಇಡೀ ದಿನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಖದ ಅನುಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಗಿಳಿಯು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನಂತೂ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಲೋನ್ ಆಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ಓದಿಸಲು ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಅಂದಾಗ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿ ರೋಮಾಂಚನವಾಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಆ ಖುಷಿಯೇಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು! ಈ ಮಾಲೀಕ(ಬ್ರಹ್ಮ)ನಂತೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಎತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರ ಸವಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಶಿವತಂದೆಯು ತಮ್ಮ ಧಾಮದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ತಡವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಕೆಟ್ ನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ! ಶಬ್ಧಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತಿವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕರಾಕೆಟ್ ಆಗಿದೆ. ಆತ್ಮವು ಹೇಗೆ ಓಡುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಲಂಡನ್‌ಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗುವುದು. ಒಂದುಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ರಾಕೆಟ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಿಸಲು ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬ್ಯುಜಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ ದಾತನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತರನ್ನೂ ಖುಷಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತೇನೆ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಾಗುತ್ತದೆ- ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಲಿ ಎಂದು. ಅಥವಾ ಏನಾದರೊಂದು ಬೇಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಜಗದಂಬೆಯಿಂದ ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಜಗದಂಬೆಯರಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೆ. ನೀವು ವಿಶ್ವದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯದ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತೀರಿ. ಬಡವರಿಗೇ ಭಿಕ್ಷೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ನಾವೂ ಸಹ ಬಡವರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವತಂದೆಯು ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆ (ದಾನ)ಯಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಭಿಕ್ಷೆಯು ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ ಕೇವಲ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ, ಶಾಂತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನಾನು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ನಿಮ್ಮ ಆಯಸ್ಸು ಧೀರ್ಘವಾಗುವುದು. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಹೆಸರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಅಮರಲೋಕವಾಗಿದೆ. ಮೃತ್ಯುವಿನ ಹೆಸರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಂದು ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೃತ್ಯುವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ಅದು ಅಮರಪುರಿಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ಮಗುವಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಖುಷಿಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ನಾನು ಹೋಗಿ ಚಿಕ್ಕಮಗುವಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಈ ತಂದೆಗೆ (ಬ್ರಹ್ಮಾ) ಬಹಳ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಚಮಚವಿರುತ್ತದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆ. ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯ ಅನನ್ಯಮಗುವಾಗಿದ್ದೇನೆ,

ತಂದೆಯು ದತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅನನ್ಯಮಗುವಾಗಿದ್ದೇನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಸಹ ಆಟವಲ್ಲವೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಆಟದಲ್ಲಿ ಖುಷಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಸಹ ತಿಳಿದಿದೆ- ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇವರು ಬಹಳ-ಬಹಳ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ ರಥವಾಗಿರುವರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನು ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಒಂದುಮಾತಿನ ಬಹಳ ಖುಷಿಯಿದೆ- ಸ್ವಯಂ ಭಗವಂತನೇ ಬಂದು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನು ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನಾವೇಕೆ ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಇದು ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವಂತೂ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗಲು ಓದುತ್ತೀರಿ. ಇಂತಹ ವಿದ್ಯೆಯಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗಮನವಿರಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿಮಧುರ ಅಗಲಿಮರಳಿಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಇದೇ ಡಬಲ್ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿರಿ- ಈಗ ಯಾತ್ರೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು, ಮೊದಲು ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಾದ ಶಾಂತಿಧಾಮದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ನಂತರ ನಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇವೆ.
2. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರದ ಯಾವ ಪಾಪಗಳ ಹೊರೆಯಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಭಸ್ಮ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಯಾವುದೇ ವಿಕರ್ಮ ಮಾಡಬಾರದು.

ವರದಾನ:-ಆದಿ ಮತ್ತು ಅನಾದಿ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ಮೃತಿಯ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಸ್ವಧರ್ಮವನ್ನು ತಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಪವಿತ್ರ ಮತ್ತು ಯೋಗಿ ಭವ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮೂಲ ಸ್ವಧರ್ಮ ಪವಿತ್ರತೆಯಾಗಿದೆ, ಅಪವಿತ್ರತೆ ಪರಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜನರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅದು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ಮೃತಿ ಬಂದಿದೆ ನಮ್ಮ ವಾಸ್ತವಿಕ ಆತ್ಮಿಕ ಸ್ವರೂಪ ಸದಾ ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಅನಾದಿ ಸ್ವರೂಪ ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆದಿ ಸ್ವರೂಪ ಪವಿತ್ರ ದೇವತೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಅಂತಿಮ ಜನ್ಮವೂ ಸಹ ಪವಿತ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜೀವನವಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಪವಿತ್ರತೆಯೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜೀವನದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರೇ ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ಲೋಗನ್:-ಸಹಜಯೋಗಿ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಮಧ್ಯತರಬೇಡಿ, ಶಕ್ತಿರೂಪವಾಗಿ